

Edebiyat Defteri

Ejderbey -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
20 Nisan 2026 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BENDE YÂR KALSIN

BENDE YÂR KALSIN

Ne haldeyim sorma, mâzi bir yara,
Zaman gelip geçsin, bende sır kalsın,
Yâr yolunda düştüm, bir ahu-zara,
Yaksın yüreğimi, bende kor kalsın.

Bilmesin kimseler, açsa da güller,
Rengarenk baharda, esse de yeller,
Yıllara aşk olsun, sussa da diller,
Gönlümde bir dua, bende yâr kalsın.
Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724060/bende-y-r-kalsin.html>

KIRIK DÖKÜK

KIRIK DÖKÜK

Kırık dökük hatıralar
Kalmış bir köşede
Bu eski köy düşünde

Donmuş sanki zamanlar
Her anı bir bilmece
Çağırır her mekanı
Geçmişin bu sessizliğine

Her taşında bir sevda
İşlenmiş toprağın her zerresine
Gizlenmiş bütün çocukluğum
İnsanlığımla birlikte

Geri gelmez gidenler
Zamanın derinliğinde
Kaybolmuşlar gitmişler
Bu bilinmez deryada.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724061/kirik-dokuk.html>

MEÇHUL DİLENCİ

MEÇHUL DİLENCİ

Ben!
Bilinmezlik diyarının
Çıkmaz sokaklarında
Seni dilenen
Çakma kaldırımların
Meçhul dilencisiyim.

Sen!
Belki bir kayan yıldız,
Belki batmak üzere olan
Bir akşam güneşinin
Son ışıkları,
Belki ufkun dışında kalan bir zirve,
Kim bilir...
Belki de yanı başımda,
Alıp verdiğim nefesim,
Ya da...
Hep içime attığım
Suskunluğumdun.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724063/mechul-dilenci.html>

ŒERHEDİP DERDİMİ

ŒERHEDİP DERDİMİ

Bir hasretin yükü, yetirir beni,
Bir düŒten bir düŒe, götürür beni,
Œerh edip derdimi, arz etsem yâre,
Gönlüme bir katre olur mu çâre?

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724064/serhedip-derdimi.html>

SONRASINA GÜZ KALDI

SONRASINA GÜZ KALDI

Geldi geçti baharlar, sonrasına güz kaldı,
Bir ömür geçti senden hayalimde yüz kaldı,
Zamanın törpüsünden, bana miras olarak,
Hilal kaşın altından bana bakan göz kaldı.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724065/sonrasina-guz-kaldi.html>

BAKIP DA GÖRMEDİN Mİ?

BAKIP DA GÖRMEDİN Mİ?

Bakıp da görmedin mi, hasreti gözlerimde?

Duyup işitmedin mi, isyanı sözlerimde?

Hayalinle avuttum, bitmez ıstırabımı,

Sen de çare değilsin, bitmeyen özlemimde.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724066/bakip-da-gormedin-mi.html>

14 ŞUBAT

14 ŞUBAT

Ömür gelip geçerken, sevgileri bakiydi,
Umurlarında deęil gelen on dört Őubatlar,
Kanaâat denen duygu, onlar için kâfiydi,
Nice vefa içinde, geçti güzel hayatlar.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724068/14-subat.html>

UMURUNDA MI DÜNYA

UMURUNDA MI DÜNYA

Ye! İç! Eęlen! Gü! Oyna! Zamanlar hep israfta,
Harcamalar sınırsız, hayatı hep masrafta,
Umurunda mı dünya, günler geçip giderken,
Yedikleri önünde, yemedikleri rafta.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724069/umurunda-mi-dunya.html>

Bazen

Bazen;
Bir divanenin sarfettiđi bir sözü,
Bin divan bir araya gelse söyleyemez.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724070/bazen.html>

YİTİK BAHAR

YİTİK BAHAR

Güz dolu gecelerin, hâzan rüzgârı gibi,
Ne geldin ne de gittin, meçhûl bir hayâl oldun,
Mâzinin unutulmuş, yitik bahârı gibi,
Ne sordun suâl ettin, göñlümde melâl oldun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724072/yitik-bahar.html>

HÜSNÜTELAKKİMİZ

HÜSNÜTELAKKİMİZ

Davul pop çalınca, zurna caz çalar,
Korođlu havası çaldıramadık,
Kümeste tavuđa tilki saz çalar,
Horozu uykudan kaldıramadık.

Hüsnütelakkimiz eyelendi yalan,
Gönül dağlarımız edilmiş talan,
Merkebin sırtında altından palan,
Katırın yüzünü güldüremedik.

Ehl-i keyfin keyfi zeval görmeye,
Seyret gümbürtüyü, sefa sürmeye,
Hele bir de muradına ermeye,
Hadsiz haddini bildiremedik.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724074/husnutelakkimiz.html>

BAŞKA BAŞKA

BAŞKA BAŞKA

Söz belletir Süleyman'a karınca,
Tonu başka, faslı başka, dil başka,
Kendi yordamında, yola çıkınca,
Arı çiçek gezer, gülde bal başka.

İnsan çehre çehre, kumaş misali,
Sûret başka, yürek başka, kâl başka,
Hayat zorlu bir yol, yokuş misali,
Gönül dünyasından gelen hâl başka.

Ömür durak durak, hikâye farklı,
Binit başka, arzu başka, yol başka,
Kâr-zarar ettiren sermaye farklı,
Güzel-çirkin, iyi-kötü kul başka.

Umut kanat çırpar, bulutlar aşar,
Derya başka, dere başka, göl başka,
Kerem kül olmanın uğruna yaşar,
Mecnun'un gezdiği, sahra çöl başka.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724075/baska-baska.html>

GRUPTA BATARKEN (*)

GRUPTA BATARKEN (*)

Gurupta batarken, gül kurusunun,
Rengini sürünür, akşam güneşi,
Ufkunda raks eden, son büyüsünün,
Sırrına bürünür, akşam güneşi.

Alev alev yanan, çöl toprağının,
Bozkırda susamış, yoz çorağının,
Dalından dökülmüş, gül yaprağının,
Derdinde görünür, akşam güneşi.

Güneş doğar batar, yine sen yoksun,
Günler gelir geçer, yine sen yoksun,
Baharda yazımda, yine sen yoksun,
Derdimle dertlenir, akşam güneşi.

(*) Rahmetli eşim Nuran hatunun hatırasına ithafen yazılan bu şiirim, Türk Musikîsinin kıymetli üstadı Saygıdeğer Hocam Ahmet Şahin AK Beyefendi tarafından Dûgâh makamında bestelenmiştir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724076/grupta-batarken.html>

NEYİNE

NEYİNE

Bazen der ki deli gönül,
Terket şehri git köyüne,
Dalda ötsün serçe, bülbül,
Yaylan varsa kent neyine?

Al tırpanı var çayıra,
İç ayrıntı koş bayıra,
Kem gözlerden Hakk kayıra,
Lira, kuruş, sent neyine?

Serin serin eser yeli,
Dağ başından aşar beli,
Deresinden taşar seli,
Su çağlarsa bent neyine?

Söğütlerin bölgesinde,
Sürer hayat gölgesinde,
Sürü gelir cılgasında,
Yalın hayat dert neyine?

Gezer, culuk, ördekle kaz,
Kuzularda cilveli naz,
Kışları kış yazları yaz,
Tümün varsa çent(1) neyine?

(1) çent: yarım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724077/neyine.html>

YORGUN ŐU GÖNLÜM

YORGUN ŐU GÖNLÜM

Kühünü aradım tebessümünde,
Bilinmez âfâka bakan ben oldum,
Bir Őarkıdır yağmur, aşk mevsiminde,
Gözyaşı içinde yağın ben oldum.

Deryada katreyim, hâlde meçhûlüm,
Efkârım dağılmaz, yorgun Őu gönlüm,
Sen, çöllerde açan nâdide gülüm,
Kalbimde çerâğı yakan sen oldun.

Ejder Yurттаş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724078/yorgun-su-gonlum.html>

GÜZELDİR

GÜZELDİR

Çiçeksiz gelmişse, bahar mevsimi,
Gelmesinden gelmemesi güzeldir,
Görmemişse bir göz, büyük resimi,
Görmesinden görmemesi güzeldir.

Bir pınarın suyu, şifa değilse,
Yürekte taşınan, vefâ değilse,
Gönülde sürülen, sefa değilse,
Olmasından olmaması güzeldir.

Yaz gelince bal vermeyen arının,
Tama erişmeyen, buçuk yarının,
Başak vermeyince yeşil darının,
Ermesinden ermemesi güzeldir.

Düşünmeden karar veren kafanın,
Boş atıp boş tutan ahmak lafının,
Cehalete açık olan kapının,
Kapalı kalması daha güzeldir.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724079/guzeldir.html>

DEĞMEZ (*)

DEĞMEZ (*)

Bırak dönsün dünya, sana mı kalmış?
İki satır yazı, yazmaya değmez!
Hayretinden aklın, dona mı kalmış?
Kafayı yeyip de bozmaya değmez!

Koşturdun boş yere, neyin nesine!
Hülyaya kapıldın, boş hevesine,
Aldandın kavalın, ney'in sesine,
Buruşturup atıp çizmeye değmez!

Şan-şöhret makamı, "keramet" sandın!
Çıkarın uğruna yandın da yandın!
Çanak yalamaya kandın da kandın!
Kınanmış olarak, gezmeye değmez!

Sana ne üç keçi, beş tane koyun,
Hayat tırı-vırı, eğlence-oyun,
Asil olsa ne ki, sopunla soyun!
Şecere çıkartıp, süzmeye değmez!

Şanına şan katmak, olsa da derdin,
Aldın, tarttın, ölçtün, sonunda verdin,
Farzet ki dünyada murada erdin!
Boncuk boncuk ipe dizmeye değmez!

Dalavere, satış işleri bitmez,
Ecelin gelince, kovsan da gitmez,
Karun bile olsan, nefesin yetmez,
Dünya derya olsa, yüzmeye değmez!

Nice sultan, kıral, her şeyi yalan,
Kazığı çakıp da olmamış kalan,
Hırsın "merkep" yapar, vururlar palan,
Hasedin uğruna, azmaya değmez!

Malikî'yim böyle, devranlar döner,
Bir ocak yanarken, bir ocak söner,
Zaman denen mahlûk, meçhûle gömer,
Hazineler bulsan, kazmaya değmez!

Ejder Yurttaş

(*)Bu şiir, Cendere Yayın Grubunun Şubat 2026'da düzenlemiş olduğu şiir yarışmasında birincilik ödülü almıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724081/degmez.html>

KAF DAĞI

KAF DAĞI

Kaf Dağının ardında, Zümrüdü Anka Kuşu,
Beklermiş yâr orada bir zamansız seherde,
Ne bilen var ne gören, onda saklıdır muştı,
Bir adı "umut dağı", meçhul (1) olan bir çerde(2)

Eskiler anlatırmış, dünya olmadan önce,
Sırların deryasında, her şey inceden ince,
Kaf Dağı yaratılmış, bunları işitince,
Leyla'ya vurgun Mecnun, düşmüş çölde bu derde.

Çareler de tükenmiş, Kaf Dağının yolunda,
Kesilmiş tüm dermanı, dizlerinde kolunda,
Dertler sırdaşı olmuş, hem sağında solunda,
Biterken umutları, umuda olmuş berde (3)

Gelmiş Zümrüdü Anka, tutuşup kül olurken,
Götürmüş Kaf Dağına, Leylasını ararken,
"Orda vuslat (4) oldu mu?" alem bunu sorarken,
Bir haber alınmamış, burda kapanmış perde.

Ejder Yurttaş

(1) meçhul: bilinmeyen

(2) çerde: renk

(3) berde: köle

(4) vuslat: kavuşma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724082/kaf-dagi.html>

HÂL BAŞKA

HÂL BAŞKA

Bir güzelin sevdiceđi, çok olur,
Elinden bir demet gülü, derseler,
Nice yiđitlerin aklı, yok olur,
Son deminde bir gamsıza verseler.

Bir baharda bir goncada, gül olsa,
Bir ağızda cıvıl cıvıl, dil olsa,
Görmeyince günler aylar, yıl olsa,
Değişir mi tüm cihânı, serseler?

Malikî'nin derdi aşkın, dil başka,
Bahar seli gibi coşkun, yol başka,
Gönül sarhoş, akıl şaşkın, hâl başka,
Nerden bilsin, nasıl görsün, kimseler?

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724083/h-l-baska.html>

AVÂRESİYİM

AVÂRESİYİM

Şu deli gönlümün avâresiyim,
Dertler budaklanmış, dallanır gider,
Susmuş bir mâzinin divânesiyim,
Pamuk ipliğinde sallanır gider.

Bahârın cilvesi, aldatır durur,
Yazın açan güller, son güzün kurur,
Ummadık bir yara, yürekten vurur,
Bilinmez bir sona yollanır gider.

İbretten umuda bir yolak çıkar,
Güller solsa bile, yine de kokar,
Bir gönülü bazen bir güzel yıkar,
Kendi devrânında hallanır gider.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724085/av-resiyim.html>

N'EYLER?

N'EYLER?

Yüreğimden akar geçer,
Kırık-dökük bazı şeyler,
Hasret beni yakar biçer,
Naçar kalmış gönül neyler?

Her damlada hep sen varsın,
Her demimde olan yarsın,
Feryadımda ah-ı zarsın
Bana ilaç merhem neyler?

Geçti günler, aylar, yıllar,
Ayrılığa çıktı yollar,
Kavuşmadı açan kollar,
Gözyaşıma çare neyler?

Dünya döndü, devran döndü,
Vuslat için umut söndü,
Yolum sana, bir tek yöndü,
Sen gelmezsen derman neyler?

Hikayemiz, böyle bitti,
Sevdan beni benden etti,
Tüm hevesler, uçtu gitti,
Yar olmazsa, umut neyler?

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724086/n-eyler.html>

BİZİM EL

BİZİM EL

Dönüp de mevsimler, bahar gelince,
Açar çiğdem çiçek, kendi rengince,
Memleket hasreti gözde tütünce,
Yanar deli gönlüm, kendi halince.

Göktepe'nin üstü, duman bürünür,
Etekleri yeşil çimen örünür,
Sümbül kokusunu dağa sürünür,
Göçmen kuşlar, kanat çırpıp görünür.

Havaca'nın gözü gülücük atar,
Güzellik üstüne güzellik katar,
Mor menekşe kaya dibinde yatar,
Bir narin edayla, ağırdan satar.

Bezenir Ardıçlık, sanki bir gelin,
Eriyince karlar, taşınca selin,
Bir türkü çağırır, esince yelin,
Tükenmez hazları, şu bizim elin.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724087/bizim-el.html>

DONUKLAŞTI VEDALAR

DONUKLAŞTI VEDALAR

Yağmurun rengi bozuk, o da mevsimler gibi,
Hayatlar sahte renkli, tıpkı resimler gibi.
Ne sözlerde aşk kaldı, ne de gözlerde esrâr,
Sevdalar da çürüdü, gönlüm eskiyi arar.
Artık yağmasın yağmur, bahar belki çöldedir,
Belki çektiğim hasret, dikenli bir güldedir.
Bülbüller de ötmesin, ne baharda ne yazda,
Donuklaştı vedalar, sanki kışta ayazda.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724088/donuklasti-vedalar.html>

YALANCI BAHAR

YALANCI BAHAR

Bir yalancı bahar var, kış'la yaz arasında;
Ruhun baharı da var, gönlün havsalasında,
Oyun sandık hayatı, geçici baharlarda,
Oyalandık çöllerde, seraplı vahalarda.
Bazen hayale daldık, sanki cihan bizimdi,
Bize verilen ömür, sayılı bir izindi.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724090/yalanci-bahar.html>

BİR KÖYÜN OLMALI

BİR KÖYÜN OLMALI

Bir köyün olmalı ki, her dem sığınacağıın,
Seni sarmalayacak, baba ocağı gibi,
Bir köyün olmalı ki, her dem ısınacağıın,
Seni kucaklayacak, ana kucağı gibi.

Bir köyün olmalı ki, dağ dere selam versin,
Bütün görestiklerin, hasret vuslata ersin,
Bahçedeki güllerden, yar bir demet gül dersin,
Seni bağına basan, bayır bucağı gibi.

Bir köyün olmalı ki, köy ortası kahvede,
Bir bardak çay içince, tüm dertleri yok ede,
Eş dost ile şor edip, keyif olsa zirvede,
Gönlünü ısıdıran, yazın sığıacağı gibi.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724091/bir-koyun-olmali.html>

HORLANIR GÖNÜL

HORLANIR GÖNÜL

Sınırlar zorlanır, sonuna kadar,
Her kaybedişinde darlanır gönül,
Kasteder ömrüne, canına kadar,
Sessiz kalır susar, arlanır gönül.

Herkes bir laf eder, sözü amansız,
Ateşlere atar, közü dumansız,
Allah'tan da korkmaz dinsiz imansız,
Vicdan ateşinde harlanır gönül.

Çölde kum tanesi, Mecnunlara eş,
Azad olmaz dertler, çileyle özdeş,
Baharı olmayan güzde çilekeş,
Leyla tarafından horlanır gönül.

Yaz bahar gelip de güller açsa da,
Kuşlar yuva kurup gökte uçsa da,
Dağlara taşlara neşe saçsa da,
Hep ayazda kalır karlanır gönül.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724092/horlanir-gonul.html>

YAĞMUR

YAĞMUR

I
Yağmur damlaları...
Gözyaşlarım gibi masum,
Sessizliğimin sesi gibi uysaldır.

Yağmur damlaları...
Suskunluğumun haykırışı,
Aşka davet edilişimdir.

II
Her damlada,
İlahî davete bir tecelli;
Her damlada,
Umutsuzluğa bir teselli;
Her damlada,
Yüreğime akan bir aşk seli gizlidir.

Nisan yağmurları, güz yağmurları,
Bana yakınlaştırır uzakları,
Selâm getirir nazlı yârden,
Karanfil kokar yanakları.

III
Biz yağmurlarla büyüdük,
Yağmurlarla ağlayıp, yağmurlarla güldük,
Çamurunda yoğrulup, balçığında dirildik,
Biz, yağmurları...
İlahî bir rahmet gibi kutsî,
İlahî bir aşk gibi ulvî bildik.

Yağmur sesiyle davet edildim,
Toyların neşesine;
Yağmurlarla uğurlandım,
Sevgilinin “gel” sesine;
Yağmurlar şahit oldu,
Gönlümün hevesine.

IV
Yağmurlar:
Bazen; Tuna'nın serinliğinden,
Bir akıncının serhat türküsünü;
Bazen; yeşil Nil'in derinliğinden,
Boz çöllerin kokusunu;
Bazen; Kafkasların doruğundan,
Şamil'in gür sesini;
Bazen de; Akdeniz'in enginliğinden,
Barbaros'un nefesini getirir.

V
Yağmurlarda buldum,
Karanlıktaki ışığı;
Yağmurlarda sevdim,
Şu gönlümdeki Maşuk'u;
Yağmurlarda gördüm,
Aşktaki sarhoşluğu;
Yağmurlarda anladım,
Kalp aynamdaki boşluğu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724093/yagmur.html>

MANZUM HİKAYE YAVUZ SELİM VE TÜRKMEN KIZI

MANZUM HİKAYE
YAVUZ SELİM VE TÜRKMEN KIZI
-29 Kasım 1997

Eskiler anlatırlar, Cihan Padişahını;
Yedi iklim fatihi Birinci Selim Han'ı

Çıktığında Mısır'ın Feth-i Hümâyünuna
Kurmuştu otağını Şam şehri yakınına.

Her gün bir Türkmen kızı, padişah çadırına
Gelerek temizlerdi, iş kalmazdı yarına.

Geldiğinde bir sabah, yine temizlik için,
Gördü Sultan Selim'i, tutuştu için için.

Vurulmuştu yürekten, cihan padişahına,
Nasıl haber verirdi? Gönlünün sultanına.

Temizlerken çadırı, od düştü yüreğine,
İlişti gözü birden, çadırın direğine.

Üst kısmına direğin, yazdı bir satır şöyle:
"Seven insan neylesin" okursa anlar böyle.

Gelince çadırına, Yavuz Selim yatmaya;
Takıldı gözü birden, direktteki yazıya.

Derhal aldı kalemi, altına satır düştü:
"Hemen derdin söylesin" çünkü sevda, zor işti.

Türkmen kızı gelip de baktığında direğe,
Ağladı sevincinden, sığmadı yere göğe.

Almıştı mesajını, hem de müsbet biçimde;
Yine de çekinmişti, korku vardı içinde.

Düştü bir satır daha: "Ya korkarsa neylesin?"
Belli ki zordu işi, Mevla hayır eylesin.

Döndüğünde Selim Han, akşama çadırına,
Not düştüğü o satır, gelmişti hatırına.

Okudu ki ne görsün? Korku-sevgi karışmış,
Tezat dolu hisleri, birbiriyle yarışmış.

Hemencecik orada, düştü bir mısra daha:
"Hiç korkmasın söylesin" iş kalmıştı sabaha.

Bir aşkın satırları, yazıldı mısra mısra,
Direğin üzerinde, şöyleydi sıra sıra:

"Seven insan neylesin?
Hemen derdin söylesin,
Ya korkarsa neylesin?
Hiç korkmasın söylesin."

Çağırdı seher vakti, sırdaşı Hasan Can'ı,
Verdi derhal emrini, söyledi şu fermanı:

"Biz dahi merak idüp, anı görmek isterüz
Tiz bulup da getürün, ki, huzura beklerüz."

Tezce sultanın emri, yerine getirildi,

Yine sultan emriyle, düğün tertip edildi.

Kader-i İlâhî ki, düğünün son gecesi,
Sırlarla dolu olan, bu aşkın bilmecesi:

Çözüldü kara bahтта, şaşkın etti herkesi.
Yeri göğü kapladı, üzüntüsü ve ye'si.

Ahu gözlü Türkmen'in, çarparken o yüreği,
Birden durdu, şahitti, o çadırın direği.

Vuslat nasip olmadı, bu dünya hayatında,
Yoktu buna bir çare, fani dünya tahtında.

Bu hazin hadiseye, koca Hünkâr ağladı,
Derdin içine atıp, yüreğini dağladı.

Bir türbe yaptırdı ki, mermerini kazdırdı,
Türbesinin taşına şu dörtlüğü yazdırdı:

“Merdüm-i dideme bilmem ne füsûn etti felek,
Giryemi kıldı hûn, eşkimi füzûn etti felek,
Şîrler pençe-i kahrımdan olurken lertzân,
Beni bir gözleri âhuya zebûn etti felek” (*)

(*) Bilmem ki gözlerime felek ne büyü yaptı,
Gözümü kan içinde bıraktı, gözyaşlarımı artırdı.
Arslanlar kahreden pençemden tir tir titrerken,
Felek, beni bir ahı gözlünün yanında zayıf bıraktı.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724095/manzum-hikaye-yavuz-selim-ve-turkmen-kizi.html>

GARİP SEVDA

GARİP SEVDA

Hep seni sevdim de, diyemedim ki,
Bunu sana demek, ar geldi bana,
Nereden başlasam, bilemedim ki,
Temmuz ortasında kar geldi bana.

Nice bahar geldi, ne güzler gördüm,
Nice yokuş çıktım, ne düzler gördüm,
Nice utanmayan, ne yüzler gördüm,
Derdimi söylemek, zor geldi bana.

Bir garip sevdanın esiri oldum,
Aşkın hesabının kesiri oldum,
Yazılan dizenin nesiri oldum,
Yutkundum yutkundum, hor geldi bana.

Karda buzda dondum, eridim yazda,
Türküde söylendim, çalındım sazda,
Gözlerde yaş oldum, gücendim nazda,
Şu koskoca dünya dar geldi bana.

Halay başı oldum, düğün toylarda,
Yüzün kaşı oldum, selvi boylarda,
Binin yaşı oldum, kuytu-koylarda,
Eridim eridim, har geldi bana.

Anadolu gibi yaban ellerde,
Hem garip gureba, hem de dillerde,
Seyhan Ceyhan gibi taşkın sellerde,
Hayalimde gördüm, yar geldi bana

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724096/garip-sevda.html>

GECELER

GECELER

Bir tül gibi çöker, sessizliğimde,
Kor gibi düşümü yakar geceler,
Hayalim çöl olmuş, sensizliğimde,
Şu aciz halime, bakar geceler.

Günlerimin adı, "özlemek" oldu,
Kavuşmak arzusu, "gözlemek" oldu,
Yüreğime düşen, "sızlamak" oldu,
Hasreti ruhuma çakar geceler.

Dünya akıp gider, zaman geçerken,
Herkes kendisine, bir yol seçerken,
Bu alemden birer birer göçerken,
Ayrılığı ömre takar geceler.

Gönlümü kandıran, bir ahu gözlü,
Bir masal misali, bir peri yüzlü,
Beni esir alan, şivekâr sözlü,
Talanı peşime takar geceler.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724097/geceler.html>

AYRI AYRI

AYRI AYRI

Güneş doğduğunda bir hesap ile,
Katran ayrı kokar, gül ayrı kokar,
Herkes yola çıkar, bir nasip ile,
Gurbet ayrı bakar, yol ayrı bakar.

Her kişi farklıdır, elvan misali,
Kimi çakal kimi aslan misali,
Zaman bir terazi, yalan misali,
Günler ayrı tartar, yıl ayrı tartar.

Koşuşturup durur, kendi işinde,
Kimi, makam, şöhret, para peşinde,
Açgözlü kavrulur, hırs ateşinde,
Ateş ayrı yakar, dil ayrı yakar.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724098/ayri-ayri.html>

VAKTİ GELMEYİNCE BÜLBÜL MÜ ÖTER

VAKTİ GELMEYİNCE BÜLBÜL MÜ ÖTER

Bahârın üstüne bahar eklense,
Diken vermeyince, güller mi biter?
Dağı taşı elvan elvan renklense,
Vakti gelmeyince, bülbül mü öter?

Hayat denen ırmak, akar durmadan,
Kaderin cilvesi, yıkar vurmadañ,
Gönüldeki ateş, yakar sormadañ,
Alev tutuşmadañ, duman mı tüter?

Yaşayan her insan, çağını arar,
Bülbül havalanır, bağını sorar,
Azı beğenmeyen, çoğunu yorar,
Kânî olmayınca, dünya mı yeter?

Kâr etmez yaraya, ne bıçak neşter,
Kalemler de yazmaz, hifzetmez defter,
Gönül arzu eyler, yârini ister,
Ayrılık dediğın, beter mi beter!

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724099/vakti-gelmeyince-bulbul-mu-oter.html>

CÜRMÜN NE Kİ

CÜRMÜN NE Kİ

Varsa ölümden yana, can başına bir payda,
Şu dünya yavaş dönmüş, hızlı dönmüş ne fayda!

Gelince o büyük an, bir varmışsın bir yokmuş,
Doğunca seni bahtın, ecel rayına sokmuş.

Cürmün ne ki ey kişi, nasibin kadar varsın,
Ne dünya sana yârdır, ne sen dünyaya yârsın.

Ha bir gün önce olmuş, ha yüz yıl sonra olmuş,
Bir bakmışsın apansız, vaktin saatin dolmuş.

Ejder Yurttaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724100/curmun-ne-ki.html>